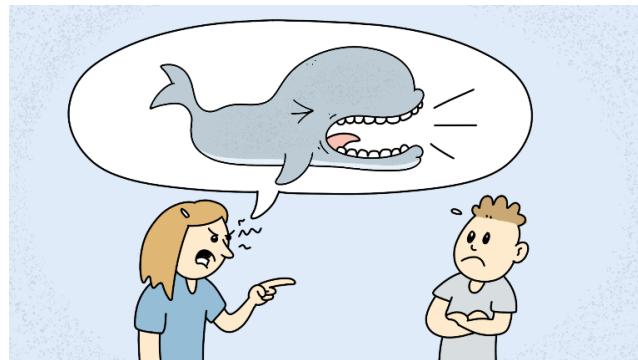

Snork

– Jeg vil ikke sove på rommet med Eivind, sier Irma.

De sitter utenfor hytta og spiser frokost.

– Hvorfor ikke, spør pappa.

– Han snorker, sier Irma.

– Jeg snorker ikke, sier Eivind.

– Du snorker som en hval, sier Irma.

– I vikingetida snorka folk for å skremme fiender, sier farmor.

– Javel ja, sier pappa.

– Jepp. De flinkeste snorkerne ble snorkevakter.

– Hva er en snorkevakt? spør Eivind.

– Snorkevaktene var de som lå utenfor hulene om natta for å skremme bort folk og dyr. Vikingene bodde i huler vet du.

– Bodde vikingene i huler? spør Irma.

– Tja ... sier pappa og klør seg i

hodet med pekefingeren.

Den er full av syltetøy.

– Jada, sier farmor. – De bodde i kjempestore vikinghuler. Med lysekroner i taket.

– Hæ? sier Irma. – Hadde vikingene strøm?

– Altså ... sier pappa.

Han har fått blåbær i håret.

– Ikke vanlig strøm, sier farmor. – De hadde snorkestrøm.

– Hva er snorkestrøm? spør Eivind.

– Det er den strømmen du lager når du snorker.

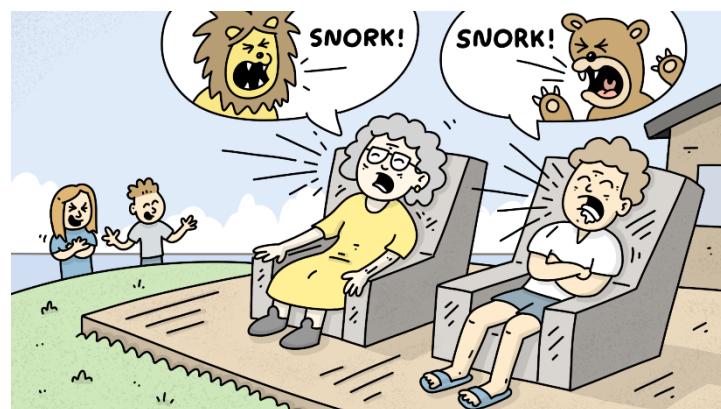
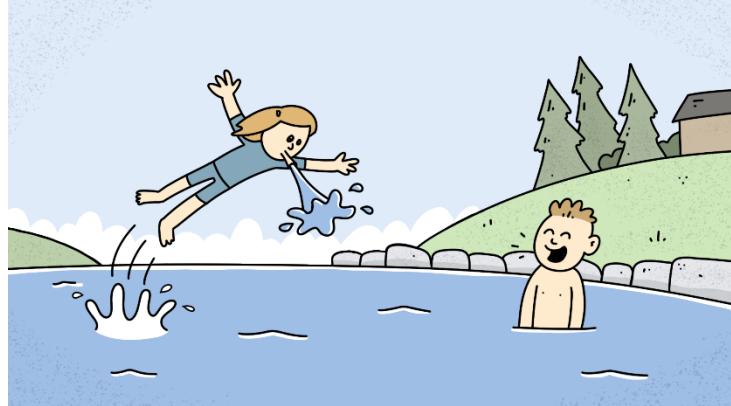
– Lager du strøm når du snorker? Sier Irma.

– Hvis du lager en raspende lyd lager du strøm, sier farmor. – De flinkeste snorkerne i vikingtida kunne drive hele fabrikker med snorkingen sin.

- Det visste jeg ikke, sier Irma.
 - Nei, dere lærer jo ikke noe på skolen, sier farmor.
 - Hør her..., sier pappa.
- Men farmor hører ikke.
- Ta vare på snorkingen din, Eivind, sier hun - Den kan komme godt med. Men nå må vi bade. I hvert fall pappa.

Nede på stranda øver Irma på å svømme. Hun får det til ganske bra. Når hun kommer opp av vannet klarer hun å sprute også. Som en hval. Da ler hun så mye at det kommer en rar lyd fra nesa hennes.

- Oj! roper hun. – Jeg kan også snorke!

- Det der var ikke snorking, sier Eivind. Det er jo han som er eksperten.
- Irma tørker seg mellom tærne med håndkleet farmor har lagt fram.
- Er det sant at vikingene hadde snorkevakter? sier Irma.
- Det er klart det er sant, sier farmor. – Tror du jeg står her og juger deg midt opp i ansiktet?

- Kan du lære meg å snorke, sier Irma da hun og Eivind går oppover mot hytta igjen.
- Vi får se, sier Eivind. – Kanskje farmor kan?